

[Bertel Dahlgaard.]

i så afgørende grad er afhængig af, hvorledes de internationale konjunkturer vil forløbe i den kommende tid, og noget sikkert kan her ikke forudsiges. Vi så det i fjor under finanslovbehandlingen. Alle udtalte sig vel den gang med forbehold om den internationale konjunkturudvikling, men det skinnede dog igennem i de fleste af ordførernes taler, det gjaldt også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens, at man nærmest ventede en mild depression, breddende sig fra Amerika til Europa. Det kom ikke til at gå således, og hvem tør med nogen sikkerhed i dag fremsætte udtalelser om det kommende års forløb? Vil Tysklands mulige oprustning have en prishævende virkning på en række af de råstoffer, der indgår i oprustningen? I så tilfælde kan det få stor valutamæssig betydning for Danmark, idet vort bytteforhold til udlandet da vil blive stærkt forringet. Eller vil den stærkt forøgede produktion af disse råstoffer, som foregår i øjeblikket både i Amerika og andetsteds, kunne holde en tysk oprustnings forøgede forbrug stangen?

Det er kun et enkelt af de problemer, der skaber usikkerhed i vor bedømmelse af fremtiden. Jeg tror, at bestræbelserne for at overvinde valutavanskelighederne i afgørende grad vil styrkes, hvis vi i den reformlovgivning, vi står overfor, stadig tænker på, at denne må følge en linie, der kalder på den sunde foretagsomhed. Det gælder også skattereformen, hvor opfindsomheden er så stor i mange kredse med hensyn til at finde nye skattekilder og nye skattemuligheder lige fra den almindelige omsætningsskat til skattefradragets bortfald. Jeg tror, man skal afvise opfindsomhed i så henseende og i stedet sætte alle kræfter ind på hurtigst muligt at gennemføre den forenkling og de administrative besparelser i skattesystemet, som vi trænger så hårdt til, og derefter foretage de ændringer indenfor de bestående skattekilders ramme, som giver større retfærdighed i skattefordelingen, sikre skattelig-

ningen samtidig med, at fornødent hensyn tages til produktion og opsparing.

På samme måde er der en produktionsmæssig og valutamæssig interesse i, at vi får trustlovens problemer løst nu og på rette måde. De betragtninger, der fra visse sider anstilles med det formål at lægge en trust- og monopollovgivning for had, er forældede, og vi ved, at de mere udspringer fra visse stærke særinteresser end af omsorg for et erhvervsliv, der bygger på en sund konkurrence; men det er rigtigt, som det fremhæves fra andre erhvervskredse, at det ved denne lovs affattelse er meget vigtigt, at der trækkes de rette grænser for statens indgreb, så at misbrug af økonomisk magt og organisationsmæssige overgreb hindres, medens det sunde initiativ værnes.

Det radikale venstre vil gerne medvirke til, at den kommende trustlov bliver af en sådan karakter, men vi mener, at folketinget nu bør gøre denne sag færdig.

Jeg har tilladt mig at omtale disse ting for at understrege, at det radikale venstre tror, det er betydningsfuldt, at diskussionen om valutaspørgsmålet ikke stadig alene koncentrerer om ekstraordinære foranstaltninger, men at bevidstheden om dette problems konstante tilstedeværelse i vor økonomi bør tvinge os til aldrig at tabe det af syne i den almindelige finansielle, økonomiske og erhvervmæssige lovgivning.

Jeg vil udtale håbet om, at folketinget i denne vinter vil gøre sit arbejde færdigt på de områder, jeg har nævnt. Det er efter mit skøn beklageligt, at den høje regering ikke har formået helt at udnytte tingets arbejdsmuligheder i dette efterår. Der er faktisk gået hele to arbejdsuger til spilde. Meningen med udskydelsen af finanslovsforslagets fremsættelse til 1. december var jo bl. a., at der herved skulle blive tid og plads til at føre det almindelige lovgivningsarbejde et betydeligt stykke frem i udvalgene i oktober og november måned. I så henseende er der sket meget lidt i år, og nu kommer så finanslovbehandlingen, der vel